

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia LXXXIX. An in tertio præcepto Decalogi detur parvitas
materiæ ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

tate usus
ergo hic
ate mate-
Confirmata
omissio
omissori
thoritate
materie
go etiam
s interju-
romissio
afferto-
falsitatis:
divisibili-
lsumat,
e Deum
e semper
n verum
ratur fal-
to, cum
facere,
dimplen-
on invoca-
falsitatis,
is adim-
leō ut ju-
eritas vel
omissam
, sed ma-
majors
iam vio-
latio

Iatio talis juramenti promissori majoris vel mino-
ris culpæ erit pro ratione materiæ: ergo non sem-
per mortale, sed ex parvitatem materiæ etiam veniale
esse poterit.

CONFERTIA LXXXIX.

An in tertio præcepto Decalogi detur
parvitas materiæ?

162. RESOLUTIO: in omni cultu divino da-
tur parvitas materiæ excusans à mortali;
utpote in celebratione & auditione missæ: in fe-
tis: in jejuniis tam præceptis, quam votivis. Ita
omnes. Et

Ratio est: quia in his omnibus lædi potest bo-
num divisibile. Adeoque, potens esse majus &
minus, & tandem veniale. Quare I. Veniale est
die festo in missa audienda modicam partem (præ-
sertim in principio aut fine) omittere: modico tem-
pore distrahi, confabulari &c. modico tem-
pore laborare serviliter citra necessitatem vel cau-
sam justam. Item omnino excusandi sunt pau-
peres ancillæ, cum die festo unâ vel alterâ horâ
suis vestes resarcint: item mechanici, farto-
res, futores, &c. cum quadam consuetudine
die festo materiam sequentibus diebus elabo-
randam, sine magno labore vel tumultu præ-
parant: item barbæ tonsores, si unum aut alt erum
tondeant, præsertim rusticos, quibus alias otium
non est &c.

II. Veniale etiam est in missa, horis, oratione,
& quolibet cultu divino modico tempore distra-

Pars II.

N

hi

hi voluntariè: modicum quid omittere v.g. Gloria vel Credo in Missa, preces in horis: vel quid simile, quod non spectat ad essentialem actionem sacramenti. Porro omittere mixtionem aquæ ad vinum consecrandum mortale agnoscunt Doctores: grave enim hujus est præceptum Ecclesiæ ratione finis, videlicet mysterii singularis.

III. Imò etiam omnis cultus Dei superflius & indebitus, sive is, quo Deus colitur, modo vel cœmoniâ, quæ de se prorsus est inanis ac impertinens ad gloriam Dei; ut non nere die Sabbathi ad honorem B. V. Mariæ, cùm tamen alias labores serviliter: Missam audire Sacerdotis, qui vocetur Joannes, certo candelarum numero & colore, oculari pedem calicis elevati, & similia, quæ sine scandalo vel contemptu veniale culpam non excedunt.

IV. Item in sacrilegiis realibus & localibus etiam parvitatem materiæ cognoscunt omnes; cùm sauitas rei vel loci sacri quoque bonum divisibile sit v.g. furtum modicum rei sacræ, vel è loco sacro solùm duplex veniale est. Similiter levis abusus vel jocosus sententiarum S. Script. Addit noster Patri, se audivisse à viris doctis, etiam excusari jocorum illud dictum: *Stultus es, etiam si Deum Patrem haberes*: videntur enim velle dicere, quod Deus posset creare stultum, & sic talis non obstante, quod solum Deum Patrem haberet, adhuc esset stultus; aut certe accipiunt Deum impropriè ac metaphorice, quasi dicant, *stultus es, etiam si sapientissimum patrem haberes*: tamen hoc dictum adeò male so-

Mat.

Gloria
d simi-
n sacra-
ad vi.
Docto-
esia
n exce-

nat, ut meritò graviter reprehendendum sit ac dis-
suadendum à confessariis.

CONFERTIA XC.

Recensentur breviter parvitates materiæ in
reliquis præceptis secundæ Tabulæ.

163. **Q**UÆ sunt potissimum circa injustam læ-
sionem proximi in bonis famæ, honoris,
& fortunæ, utpote I. *in judicio temerario*; ut si te-
merè judices de proximo in re levi v. g. mentiri jo-
cosè, esse crapulatum, distractum in precibus &c.
II. *In derractione, vel contumelia*: ut si narres de al-
tero præsente vel absente defectus veniales, vel na-
turales tantum, secluso alio gravi incommodo. III.
In usura: et si enim usura sit, quidquid ultrà sortem
mutuata in injustè accipitur, tamen minimum quid
esse usuram mortalem, à ratione prorsus alienum
est. IV. Maximè in furtis omnium consensi da-
tur parvitas materiæ à mortali excusans; ut si ho-
mini diviti fureris unum vel alterum cruciferum.
At difficultas sat magna est, quænam sit materia
magna & sufficiens ad furtum mortale: & quæ-
nam sit materia parva certò excusans à mortali?
quod enim parvum quid censemur respectu divitis,
magnum est respectu pauperis. Quare pro reso-
lutione distinguenda est materia furti in *absolutam*,
quæ est absque relaxatione particulari ad personam
ditiorem vel pauperiorem: & in *respectivam*: quæ
scilicet non secundum se absolute, sed cum habita
relatione ad circumstantiam personæ, gravis vel
levis esse possit: Itaque sit

164. RESOLUTIO: Materia furti gravis, &

N 2

suffi-